

Dosar 7/J/2005

182

"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

HOTĂRÂRE 107/2005
Ședința din data de 25 octombrie 2005

Președinte:

Dan Lupașcu-președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Judecători:

Lidia Bărbulescu-vicepreședinte la Înalta Curte de Casație și Justiție

Iulian Gâlcă-președintele Curții de Apel-Alba Iulia

Angela Hărăstășanu-judecător la Curtea de Apel Brașov

Florica Bejinaru-judecător la Tribunalul Mehedinți

Maria Huza-judecător la Tribunalul Mehedinți

Alexandrina Ioana Rădulescu-judecător la Judecătoria Cluj

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare exercitată de Comisia de disciplină pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii împotriva domnului judecător M. V. de la Judecătoria V. M.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns domnul judecător M. V., asistat de avocat G. B. cu delegație la dosar, Comisia de disciplină pentru judecători și martorul P. D.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

În referatul făcut de Secretariat se arată că la termenul din 27.09.2005 s-a dispus amânarea judecării cauzei pentru lipsa martorului P. D., care s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta. De asemenea se arată că Secția pentru judecători a pus în vedere domnului judecător și apărătorului său să facă dovada imposibilității prezentării martorului.

183

Domnul judecător M V a depus la dosar, în dovedirea imposibilității prezentării martorului P D la termenul anterior, o copie de pe carnetul de diabetic al acestuia.

A fost audiat martorul P D, declarația acestuia fiind consemnată, semnată și atașată la dosarul cauzei la fila 175.

Secția pentru judecători a pus în discuția părților încadrarea juridică a faptei în prevederile tezei I sau tezei a II-a a art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Atât domnul judecător, prin apărător, cât și Comisia de disciplină pentru judecători au susținut că fapta care face obiectul acțiunii disciplinare se încadrează în disp. ar. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu motivarea că nu se poate reține că fapta dedusă judecății ar fi fost săvârșită cu rea-credință.

Probele încuviințate fiind administrate și nemaieexistând cereri în cauză, Secția a acordat cuvântul părților asupra excepției nulității cercetării prealabile invocate de domnul judecător M V și asupra fondului cauzei.

Comisia de disciplină a solicitat respingerea excepției nulității hotărârii nr. 3/2005 a Colegiului de conducere a Curții de Apel P pentru următoarele considerente: deși este semnată doar de președinte a fost adoptată în data de 6 aprilie 2005 de Colegiul de conducere în compunerea prevăzută de art. 21 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu cvorumul prevăzut de alin. 3 al aceluiași articol, așa cum rezultă din procesul-verbal al ședinței. Eroarea materială constând în nementionarea datei pronunțării hotărârii a fost îndreptată prin hotărârea nr. 4 din 15 septembrie 2005 a Colegiului de conducere al Curții de Apel P.

Nu este adevărat faptul că nu s-ar fi respectat cu ocazia cercetării prealabile dreptul domnului judecător de a cunoaște toate actele cercetării. În speță, nu există la dosar nici un act din care să rezulte că acesta ar fi formulat o astfel de cerere pe care Colegiul de conducere să o fi respins. De altfel, nu există diferențe semnificative între declarațiile date de doamnele grefier B L E și S C la data de 23 martie și respectiv 3 martie. Prin urmare, nu este adevărat că domnul judecător nu și-a putut face apărarea pentru că nu a cunoscut declarațiile date în data de 23 martie.

În ceea ce privește afirmația domnului judecător potrivit căreia în procesul-verbal de cercetare prealabilă nu s-ar stabili în mod obiectiv faptele, urmările acestora și împrejurările în care au fost săvârșite, Comisia de disciplină a arătat că în documentul intitulat „rezultatul cercetării prealabile” care a stat la baza hotărârii nr. 3 din 6 aprilie 2005, la fila 3 alin. 1 a fost prezentată fapta reținută în sarcina domnului judecător; a fost menționată și urmarea săvârșirii acestei fapte constând în posibilitatea angajării răspunderii disciplinare a domnului judecător. Împrejurările săvârșirii faptei au fost prezentate în prima parte a acestui material. Faptul că nu s-a reținut starea de surmenaj cauzată de naveta zilnică, numărul mare de dosare, problemele de sănătate ale unui membru al familiei, nu poate constitui o cauză de nulitate a procesului-verbal de cercetare întrucât domnul judecător putea să probeze aceste aspecte în cadrul cercetării prealabile sau în fața instanței disciplinare. În plus, nu s-a făcut dovada vătămării produse prin modul în care s-a efectuat cercetarea prealabilă.

Pe fondul cauzei, Comisia de disciplină a arătat că fapta reținută prin acțiune constituie o încălcare a prev. art. 102 și 103 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești și întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art.99 lit. h) teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (art. 97 lit.j) din Legea nr.303/2004 privind statutul magistraților).

În consecință, Comisia de disciplină a solicitat aplicarea unei sancțiuni din cele prevăzute de art. 100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Comisia de disciplină a depus la dosar concluzii scrise.

Domnul judecător M V , prin apărător B G , a arătat că, privitor la excepția nulității, menține argumentele prezentate în scris, iar privitor la fapta dedusă judecătii, a menționat că recunoaște săvârșirea acesteia. De asemenea, a solicitat ca la individualizarea sancțiunii să fie avute în vedere împrejurările săvârșirii faptei, așa cum au fost prezentate în întâmpinare.

Secția reține cauza spre soluționare.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înaintată Consiliului Superior al Magistraturii cu adresa nr. 1167/A/11 aprilie 2005, Colegiul de conducere al Curții de Apel P a solicitat sancționarea disciplinară a domnului judecător M V de la Judecătoria V M , pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 97 lit. b) și j) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților.

În motivarea acțiunii, Colegiul de conducere a prezentat următoarea situație de fapt: prin nota de constatare nr. 771/A/09.03.2005 întocmită de judecătorul inspector N V , Colegiul de conducere a fost sesizat cu privire la faptul că domnul judecător M V a încălcat prevederile legale și regulamentare cu prilejul instrumentării dosarului nr. 2932/2004 al Judecătoriei V M . În esență s-a arătat că domnul judecător a rupt fila din dosar pe verso-ul căreia era scrisă minuta, a modificat soluția pronunțată și a introdus în dosar o altă filă cu minuta conținând noua soluție.

Față de aspectele semnalate, apreciind că există indicii cu privire la săvârșirea unor abateri disciplinare, Colegiul de conducere a dispus, în ședința din 11 martie 2005, efectuarea unei cercetări prealabile de către domnul judecător inspector N V .

Rezultatul cercetării prealabile a fost prezentat în data de 28 martie 2005, Colegiul de conducere hotărând în ședința din 6 aprilie 2005, exercitarea acțiunii disciplinare împotriva domnului judecător M V .

Actele de cercetare efectuate în cauză au relevat următoarele: domnului judecător M V de la Judecătoria V M i-a fost repartizat spre soluționare dosarul nr. 2932/2004 având ca obiect o plângere

contravențională formulată de petiționarul V C . La primul termen, 20 ianuarie 2005, s-a încuviințat petiționarului proba cu doi martori și s-a dispus amânarea judecării cauzei la data de 17 februarie 2005. În condica ședințelor de judecată s-a menționat greșit că judecata a fost amânată la data de 10 februarie 2005. La această dată, domnul judecător a pronunțat soluția în cauză, deși dosarul avea termen la data de 17 februarie 2005, la apelul nominal lipsind atât petiționarul cât și martorii încuviințați acestuia. Minuta consemnată pe verso-ul filei 7 a dosarului și în condica de ședință, avea următorul conținut: „Respinge plângerea. Cu recurs. Pronunțată în ședință publică 10.II.2005.”

La data de 14 februarie 2005, magistratul a solicitat dosarul grefierului de ședință și a rupt fila 7, în locul acesteia atașând o altă filă, pe verso-ul căreia a scris o nouă minută, cu următorul conținut: „Admite în parte plângerea. Înlocuiește sancțiunea amenzii cu sancțiunea avertisment. Cu recurs. Pronunțată în ședință publică 10.II.2005”. În mod corespunzător, soluția a fost modificată și în condica de ședință, acest lucru fiind ușor sesizabil.

Colegiul de conducere a apreciat că, prin faptele sus-menționate, domnul judecător a încălcat prevederile art. 102 și 103 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești referitoare la întocmirea minutei și trecerea soluției în condica de ședință, precum și prevederile art. 14 și 21 din Codul deontologic al magistraților, întrucât, prin faptele săvârșite a compromis demnitatea profesiei de judecător și prestigiul puterii judecătorești.

În drept, Colegiul de conducere a invocat prevederile art. 97 lit. b) și j) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților.

Domnul judecător, a formulat întâmpinare prin care a invocat nulitatea procesului-verbal de cercetare și a Hotărârilor nr. 2 și 3 pronunțate de Colegiul de conducere al Curții de Apel P . În motivarea excepției, acesta a arătat că s-au încălcat disp. art. 46 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, prin sub următoarele aspecte:

- Hotărârea nr. 3 a Colegiului de conducere nu prevede data pronunțării;
- Hotărârile nr. 2 și 3 ale Colegiului de conducere nu sunt semnate decât de președintele acestuia;
- nu a avut posibilitatea de a cunoaște toate actele dosarului, întrucât, după ce i s-a luat o notă explicativă la data de 18.03.2004, s-au făcut noi audieri ale grefierelor B L și S C , la data de 23 martie 2005, fără ca acest fapt să îi mai fie adus la cunoștință. Noua declarație a doamnei grefier B L este parțial schimbată, într-o manieră care este defavorabilă domnului judecător;
- procesul-verbal de cercetare prealabilă nu stabilește în mod obiectiv faptele, urmările acestora și împrejurările în care s-au produs.

În „concluziile scrise” depuse de domnul judecător la dosar în data de 06.05.2005 (fila 14), sunt invocate o serie de argumente în apărare:

- față de situația de fapt reală, apare ca incorectă invocarea art. 97 lit. j) din Legea nr. 303/2004, întrucât în cauză nu este vorba despre o neglijență gravă și repetată, în ciuda stării de stres și surmenajului generate de naveta zilnică pe care este nevoit să o facă, de 12 ani, de la domiciliul din Ploiești la sediul instanței din V M ..

- 186
- dosarul în cauză i-a fost predat judecătorului pentru ședința din 10 februarie de către grefier, care, la rândul său, le preluase de la Arhiva instanței;
 - minutele au fost scrise sub presiunea stresului cauzat de faptul că trebuia să ajungă cât mai repede posibil la domiciliul mamei sale grav bolnave, în comuna C ;
 - a doua zi de dimineață, înainte de a preda dosarele grefierului de ședință, a constatat că a comis o greșeală în dosarul nr. 2932/2004, care avea termen de judecată în data de 17 februarie, cum se menționa în încheierea de ședință prin care se dispusese amânarea judecării cauzei;
 - din dorința de a îndrepta o eroare înainte ca aceasta să ajungă la cunoștința publicului, a modificat minuta, schimbând soluția de respingere cu soluția de admitere în parte a plângerii, și de înlocuire a sancțiunii amenzii contravenționale cu avertismentul. Această soluție este întemeiată pe înscrisurile de la dosar;
 - nu a avut nici un interes material sau de altă natură în cauză. Neexistând un interes în cauză, nu se poate considera că fapta se încadrează în disp. art. 97 lit. b) din Legea nr. 303/2004;
 - celelalte cauze care au avut termen în aceeași zi aveau o complexitate ridicată;
 - în cei 12 ani cât a activat ca judecător la Judecătoria V M a avut doar calificative de „bine” și „foarte bine”;
 - numărul hotărârilor casate, atât în materie penală cât și în materie civilă, este foarte mic în raport cu numărul hotărârilor împotriva cărora s-au exercitat căile de atac prevăzute de lege;
 - în anul 2004 a făcut parte din comisia constituită pentru verificarea îndeplinirii, de către judecătorii de la Judecătoria V M a criteriilor de competență profesională;
 - și-a îndeplinit toate îndatoririle stabilite, potrivit legii, de conducerea instanței;
 - nu a avut nici o absență nemotivată în cei 12 ani de magistratură;
 - nu a avut o atitudine ireverențioasă față de colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili;
 - singurele surse de venit ale familiei sale, așa cum rezultă și din declarația de avere, sunt salariul său și pensia soției;
 - conduce compartimentul de executări penale de patru ani și, cu ocazia controalelor efectuate nu au fost găsite nereguli;
 - a participat la alegerile locale și prezidențiale ca președinte al unor secții de votare sau președinte al unor birouri locale de circumscripție, în perioada 1993-2004; a participat și la referendumuri legate de modificarea Constituției sau de înființarea unor localități;
 - a stăruit ca părțile să aleagă calea încetării procesului penal, prin împăcare, demersul său reușind în foarte multe cauze.

Colegiul de conducere a invocat, în dovedirea acțiunii, actele de la dosarul de cercetare prealabilă.

În apărare, domnul judecător M V a propus proba cu doi martori, în persoana numiților C M și P D , proba cu acte și a solicitat emiterea unei adrese către Judecătoria V M , prin

care să se solicite informații referitoare la încărcătura de dosare pe judecător în perioada ianuarie-mai 2005, fișele de apreciere a activității sale în ultimii 3 ani și procesele-verbale ale ședințelor Colegiului de conducere al Curții de Apel P în care s-au dispus efectuarea cercetării prealabile și exercitarea acțiunii disciplinare.

La termenul din 28.06.2005, Secția pentru judecători a admis probele propuse de părți, dispunându-se, însă, emiterea adresei către Colegiul de conducere al Curții de Apel P.

La termenul din 27.09.2005, Comisia de disciplină pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a solicitat introducerea sa în cauză, în calitate de titular al acțiunii disciplinare.

Având în vedere că, urmare a modificărilor aduse Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii prin Legea nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, „acțiunea disciplinară se exercită de comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii”(art. 45 alin. 1) din Legea nr. 317/2004, republicată), Secția pentru judecători a dispus, la același termen, scoaterea din cauză a Colegiului de conducere al Curții de Apel P și introducerea în cauză, în calitate de titular al acțiunii disciplinare, a Comisiei de disciplină pentru judecători.

La termenul din 28. 06.2005. Secția pentru judecători a dispus, în temeiul disp. art. 137 alin. 2) din Codul de procedură civilă, unirea cu fondul a excepției nulității procesului-verbal de cercetare prealabilă și a Hotărârilor nr. 2/2005 și 3/2005 ale Colegiului de conducere al Curții de Apel P.

Secția pentru judecători urmează să respingă, ca neintemeiată, excepția sus-menționată, pentru următoarele motive: Deși Hotărârea nr. 2 din 11 martie 2005 și Hotărârea nr.3 din 6 aprilie 2005 sunt semnate doar de către președintele Colegiului de conducere al Curții de Apel Ploiești, din procesele-verbale ale ședințelor din datele sus-menționate, a căror autenticitate nu a fost contestată, rezultă cu claritate că acestea au fost adoptate de Colegiul de conducere în compunerea și cu cvorumul prevăzute de art. 21 alin. 2 și 3 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

În ceea ce privește nementionarea în Hotărârea nr.3 din 6 aprilie 2005 a datei pronunțării, această eroare a fost remediată prin Hotărârea nr.4 din 15 septembrie 2005 a Colegiului de conducere a Curții de Apel P.

Art. 46 alin. 3 din Legea nr. 317/2004 (nu 303/2004, cum din eroare a menționat domnul judecător) în forma anterioară modificării sale prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente prevedea că în cadrul cercetării prealabile magistratul cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării. Este adevărat că doamnele grefier S C și B L E au fost audiate și după data de 18.03.2005, când i s-a luat declarație domnului judecător. Întrucât norma sus-menționată nu prevede sancțiunea nulității pentru ipoteza încălcării sale, devin incidente prevederile art.105 alin.2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora partea care invocă o cauză de nulitate virtuală trebuie să probeze vătămarea produsă și faptul că aceasta nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului întocmit cu încălcarea acestei norme. Domnul judecător nu a probat existența unei vătămări, deși sarcina probei îi revenea și nu se poate reține că s-ar fi produs o astfel de vătămare, în condițiile

138

în care faptele deduse judecății erau menționate și în declarațiile doamnelor grefier din data de 3 martie 2005, și fuseseră deja recunoscute de domnul judecător. Chiar în ipoteza producerii unei vătămări, domnul judecător avea posibilitatea să înlăture efectele acesteia prin propunerea de probe în apărare în cadrul procedurii desfășurate în fața Secției pentru judecători.

Același art. 46 alin. 3 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii prevedea că „în cadrul cercetării prealabile se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite (...)”. Înscrisul intitulat „ Rezultatul cercetării prealabile” prezintă pe larg faptele deduse judecății. Judecătorul inspector nu a făcut referire la împrejurările care, în opinia domnului judecător, ar fi relevante în cauză: surmenajul produs de naveta zilnică, numărul mare de dosare primite spre soluționare sau starea de sănătate a mamei acestuia. A prezentat, însă, succesiunea de evenimente care a premers și determinat înlocuirea minutei din dosarul nr.2932/2004 și modificarea soluției în condică. Chiar dacă s-ar aprecia că judecătorul inspector nu a prezentat împrejurările săvârșirii faptelor, domnul judecător a avut posibilitatea de a proba aspectele de natură să justifice, într-o oarecare măsură, faptele sale, conform art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă, în fața instanței de judecată.

Cu privire la fondul cauzei, în urma analizei materialului probator administrat, Secția pentru judecători reține următoarele: domnului judecător M V de la Judecătoria M , i-a fost repartizat spre soluționare dosarul cu nr. 2932/2004, având ca obiect plângerea contravențională formulată de petiționarul V C împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției seria nr. emis de Postul de Poliție D în data de 28.10.2004. La primul termen de judecată, 20 ianuarie 2005, instanța a încuviințat pentru petiționar proba cu doi martori, a pus în vedere acestuia să depună la dosar în termen de 5 zile lista cu adresele martorilor, în vederea citării, sub sancțiunea decăderii din probă și a dispus amânarea judecării cauzei la termenul din 17 februarie 2005. Dintr-o eroare, domnul judecător a trecut în condica ședinței de judecată, termenul de 10 februarie 2005, nu 17 ianuarie 2005, cum a menționat în ședință publică. Datorită acestei erori, arhivarul a predat grefierului de ședință(doamna S C), pentru ședința din 10 februarie 2005, și dosarul nr. 2932/2004. Acesta neobservând, la rândul lui, eroarea, a trecut dosarul pe lista cauzelor din data de 10 februarie 2005.

La termenul din 10 februarie 2005, au lipsit părțile și martorii încuviințați(aceștia din urmă și intimatul fuseseră citați pentru termenul din 17.02.2005, așa cum rezultă din dovezile de îndeplinire a procedurii de citare aflate la filele 29, 30 și 31 ale dosarului de cercetare prealabilă); în practica sentinței civile nr 188/10.02.2005 s-a reținut că procedura de citare a fost legal îndeplinită în ceea ce-l privește pe petiționar, deși acesta avea în cunoștință termenul de 17.02.2005), instanța reținând cauza în pronunțare.

După ședință, domnul judecător a trecut soluția pe verso-ul filei cu nr. 7 a dosarului care conținea lista cu adresele martorilor încuviințați petiționarului la termenul din 20 ianuarie 2005. Lista era semnată de petiționar, aceasta purtând rezoluția și semnătura judecătorului de serviciu din data de 24.01.2005(fila 15 a dosarului de cercetare prealabilă) . Soluția trecută de domnul judecător pe verso-ul filei 7 avea următorul conținut: „Respinge

187

plângerea. Cu recurs. Pronunțată în ședință publică 10 II 2005." Din propria declarație scrisă, aflată la filele 42-44, rezultă că, la momentul pronunțării hotărârii, domnul judecător nu constatare încă greșeala care se produsese cu privire la termen.

Potrivit declarației date de doamna grefier S C în data de 23.03.2005(fila 14 din dosarul de cercetare prealabilă), greșeala a fost constatată de către arhivar, care la rândul său a adus acest aspect la cunoștința grefierului de ședință. Domnul judecător a aflat despre eroarea comisă de la grefierul de ședință, S C. Aceste afirmații contrazic declarația domnului judecător din data de 18.03.2005, potrivit căreia, și-ar fi dat seama de eroare a doua zi de dimineață, înainte să predea dosarele grefierului.

Potrivit aceleiași declarații a doamnei grefier S C, domnul judecător i-a solicitat să rupă fila 7 din dosar, grefierul refuzând să se conformeze. Fila a fost ruptă ulterior de domnul judecător, fapt recunoscut de acesta, fie expres (fila 43), fie implicit(filele 11 și 18 din dosarul de cercetare prealabilă).

Domnul judecător(sau o altă persoană, la cererea acestuia), a rescris lista depusă la dosar de petiționar, conținând adresele martorilor încuviințați, noua listă nemaipurtând, bineînțeles, semnătura părții. Așa cum recunoaște în cadrul declarației aflate la filele 42-44, domnul judecător a rescris inclusiv rezoluția judecătorului de serviciu, pe care a semnat-o în locul acestuia(fila 28 din dosarul de cercetare prealabilă).

Pe verso-ul noii file 7, a fost trecută de domnul judecător o soluție diferită, cu următorul conținut: „Admite în parte plângerea. Înlocuiește sancțiunea amenzii cu sancțiunea avertismentului. Cu recurs. Pronunțată în ședință publică 10 II 2005”.

După rescrierea minutei, domnul judecător a cerut doamnei grefier B L -E, care completase condica de ședință pentru completul paralel din data de 10.02.2005, să rupă fila din condică pe spatele căreia era trecută soluția de respingere pronunțată de domnul judecător în dosarul nr. 2932/2004, aceasta conformându-se. Anterior, domnul judecător încercase să modifice mențiunile din condică în așa fel încât să nu se observe, dar rectificările făcute(fila 20 din dosarul de cercetare) erau atât de evidente, încât domnul judecător s-a hotărât să ceară să se rupă fila și să fie rescrisă. Situația a fost adusă la cunoștința Președintelui instanței de către doamnele grefier S C și B L -E, acesta dispunând ca fila ruptă din condică să fie lipită la loc.

Deși domnul judecător, cu ocazia enumerării cauzelor de nulitate a procesului verbal de cercetare prealabilă(fila 41), și-a exprimat dezacordul cu privire la declarațiile date de doamnele grefier în data de 23.03.2005, nu a propus audierea lor de către Secție, cu toate că, în acest fel ar fi avut ocazia de a le adresa întrebări și, în consecință, de a demonstra caracterul neconform cu realitatea al declarațiilor lor. Domnul judecător nu a încercat să probeze neveridicitatea declarațiilor celor doi grefieri nici prin audierea, cu privire la situația de fapt, a altor persoane, martorii propuși de acesta fiind doar în circumstanțiere.

Potrivit art. 102 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.

159 din 24 septembrie 2005(în vigoare la data modificării minutei în dosarul 2932/2004), al cărui conținut a fost preluat de art. 105 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești în vigoare la momentul de față (aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387 din 22 septembrie 2005) și art. 258 din Codul de procedură civilă, după deliberare, rezultatul acesteia, constituind dispozitivul hotărârii, se consemnează de îndată, pe cererea de chemere în judecată, pe ultima încheiere sau, numai în ipoteza în care pe înscrisurile sus menționate nu există spațiu suficient, pe o foaie separată care se numerează. Dispozitivul hotărârii se semnează de către judecător, sub sancțiunea nulității.

Odată pronunțată soluția în cauză, instanța se dezinvestește, conținutul dispozitivului putând fi modificat doar ca urmare a admiterii unei căi de atac exercitate împotriva hotărârii, sau a îndreptării, lămuririi sau completării hotărârii.

Potrivit art. 103 din din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 159 din 24 septembrie 2005, și art. 258 alin. 4) din Codul de procedură civilă, dispozitivul hotărârii se trece de către președintele completului în condica de ședință. Deși nu există o dispoziție expresă de interdicție, este evident ilegală modificarea soluției trecute în condica de ședință, registru oficial al instanței, cu atât mai mult cu cât nu este vorba de corectarea unei simple erori materiale, la rândul ei nepermisă, ci de modificarea ca urmare a schimbării soluției pronunțate în cauză.

În ceea ce privește atitudinea subiectivă pe care domnul judecător a avut-o față de faptele sale, Secția reține următoarele: nu se poate considera că faptele au fost săvârșite cu neglijență, chiar gravă, pentru că aceasta ar presupune că domnul judecător nu a urmărit și nici nu a acceptat producerea rezultatului faptelor sale.

Reaua credință la care face referire art. 99 lit. h) teza I din Legea nr 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, presupune săvârșirea faptei cu intenție, nu neapărat existența unui interes material(domnul judecător a justificat inexistența relei credințe prin faptul că nu a urmărit obținerea unor foloase materiale, mai ales că importanța dosarului era redusă).

Scopul pe care l-a urmărit domnul judecător în momentul săvârșirii faptei, transpare din „concluziile scrise” întocmite de acesta în data de 04.05.2005(filele 14-16) și înregistrate la Consiliul Superior al Magistraturii în data de 06.05.2005. Acesta declară: „(...)a doua zi dimineața verificând dosarele pronunțate înainte de a le preda grefierului, am constatat cu stupoare, coroborat și cu fișa dosarului, că am comis o eroare la pronunțarea în dosarul nr. 2932/2004, cu obiectul plângere la contravenție, încheierea de ședință anterioară făcând vorbire de termenul de 17.II.2005(nu de 10.II.2005 cum fusese trecut în lista de ședință de grefier, judecătorul neobservând această situație.

Din dorința de a îndrepta o eroare înainte de a deveni fatalmente publică am purces la înlăturarea consecințelor ce puteau genera suferințe și dispunând înlocuirea sancțiunii amenzii cu avertismentul, dar nu pentru că dosarul fusese dat greșit din arhivă grefierului pentru judecată la data de 10.II în loc de 17.II.2005(...).”

Din declarația domnului judecător rezultă că, eroarea pe care a constatat-o a doua zi și ale cărei consecințe a urmărit să le înlăture, nu privea conținutul dispozitivului, ci soluționarea cauzei într-o altă zi decât cea stabilită prin încheierea de ședință de la termenul anterior. Este evident că această eroare nu putea fi îndreptată prin modificarea soluției (domnul judecător nu a modificat minuta și sub aspectul datei pronunțării hotărârii, trecând tot data 10 februarie 2005).

Totuși, ca urmare a modificării soluției în sensul admiterii în parte a plângerii și înlocuirii amenzii cu avertismentul, ar fi fost posibil ca petiționarul să nu mai exercite recursul împotriva hotărârii și, deci, să nu mai existe riscul ca eroarea săvârșită să fie descoperită de instanța de control judiciar. Prin modificarea minutei, domnul judecător a urmărit să evite casarea sentinței pronunțate în cauză, cu toate consecințele pe care aceasta le-ar fi avut. Faptul că, deși atacată, sentința nu a fost casată, nu schimbă această concluzie. Domnul judecător nu avea de unde să știe că petiționarul nu va invoca prin cererea de recurs (fila 142) și faptul că procedura de citare nu a fost legal îndeplinită la data rămânerii în pronunțare. Dimpotrivă, era de așteptat ca petiționarul să ceară casarea hotărârii și pentru faptul că a fost pronunțată la un termen pe care nu l-a cunoscut, în lipsa lui și fără audierea martorilor care îi fuseseră încuviințați. Având în vedere că dispozițiilor legale privitoare la citare nu sunt de ordine publică, încălcarea lor nu putea fi invocată decât de partea vătămată prin încălcarea lor (în cazul de față, petiționarul), nu și de instanță din oficiu.

Este greu de crezut că, observând a doua zi soluția de respingere a plângerii contravenționale, domnul judecător a avut sentimentul că a comis o greșeală de judecată atât de mare, încât să fie dispus să încalce dispozițiile legale pentru înlăturarea ei. Între cele două soluții nu există o deosebire radicală, ambele presupunând că domnul judecător a apreciat că petiționarul a săvârșit contravenția reținută în procesul verbal contestat. Alegerea unei sancțiuni din cele prevăzute de lege pentru contravenția respectivă este o problemă de apreciere personală, de individualizare, casarea sentinței pentru acest motiv nefiind imputabilă judecătorului. Oricum, amenda aplicată de agentul constator și menținută de judecător prin soluția de respingere (2.000.000 RON) reprezintă minimumul prevăzut de lege (art. 3 lit. b din Legea nr. 61/1991) pentru contravenția reținută în sarcina petiționarului (prev. de art. 2 pct. 1 din același act normativ).

Fapta domnului judecător M. V. de a rupe fila dosarului pe care era consemnată minuta, de a schimba soluția în cauză, de a cere unui grefier să rupă o filă din condica de ședință a Judecătoriei V. M. pentru a putea consemna soluția modificată, constituie încălcare a prevederilor art. 102 și 103 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești în vigoare la momentul săvârșirii faptei și întrunește, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective, elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de fostul art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată. În consecință, Secția urmează să aplice domnului judecător una din sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

176

În ceea ce privește împrejurările săvârșirii faptei, Secția reține următoarele: domnul judecător a arătat că soluția din dosarul 2932/2004 s-ar datora, într-o oarecare măsură, faptului că în ziua respectivă se grăbea să ajungă în comuna C unde locuia mama sa, întrucât aceasta era foarte bolnavă și urma să o interneze în spital. Domnul judecător a depus o serie de acte medicale în dovedirea stării de sănătate a mamei sale. Deși această stare de lucruri ar fi putut explica, într-o oarecare măsură, o soluție greșită în cauză, nu același lucru se poate spune despre neobservarea greșitei includeri pe lista de ședință din 10.02.2005 a dosarului sus-menționat, în condițiile în care dosarele îi fuseseră predate de grefier spre studiu, cu cel puțin o zi înainte de ședință(art. 100 alin. 1 din Regulament). Cu atât mai puțin se afla domnul judecător sub imperiul acestei stări la momentul înlocuirii minutei din dosar.

Se vor reține, însă, în favoarea domnului judecător, cu ocazia individualizării sancțiunii disciplinare, faptul că este pentru prima dată când se reține în sarcina sa săvârșirea unei abateri disciplinare, conduita sa generală corectă, conformă cu statutul de magistrat(așa cum rezultă din fișele de evaluare depuse la dosar precum și din declarațiile martorilor audiați în cauză),recunoașterea săvârșirii faptei.

Având în vedere și disp. art. 49 alin. 2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca neîntemeiată excepția nulității procesului-verbal de cercetare prealabilă și a hotărârilor nr.2/2005 și 3 /2005 ale Colegiului de conducere al Curții de Apel P

Admite acțiunea disciplinară exercitată de Colegiul de conducere al Curții de Apel P , însoțită de comisia de disciplină pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, împotriva domnului judecător M de la Judecătoria V M , și, în consecință:

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, aplică domnului judecător M

193
Vasile sancțiunea disciplinară constând în diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 15%, pe o perioadă de 2 luni, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. h) teza I din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în sesiunță publică azi, 25.10.2005.

Presedinte: judecător DAN LUPAȘCU

Judecători: ALEXANDRINA IOANA RĂDULESCU

ANGELA HĂRĂSTĂȘANU

LIDIA BĂRBULESCU

FLORICA BEJINĂRU

MARIA HUZA

IULIAN GÎLCĂ

Secretariat